

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] træde, og saa faar Spørgsmaalet om Differencen mellem Spandemælksprisen og Flaskemælksprisen ingen Interesse.

Det ærede Medlem sagde, at jeg i Gaar havde nævnt, at jeg havde henledet Mælkeudvalgets Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem vilde gerne vide, hvad jeg dermed mente. Jeg vil gerne understrege, at jeg ogsaa i Gaar nævnte, at jeg havde talt med Borgmester Julius Hansen, der er Formand for det storkøbenhavnske Mælkeudvalg, og meget indtrængende henstillet, at man ikke gik ind paa nogen Forhøjelse af Spandemælksprisen. Den er i Dag 39 Øre og skulde antagelig til 1. December forhøjes med 2 Øre til 41 Øre. Jeg mener ikke, man kan gaa ind for en saadan Forhøjelse. Jeg mener, det er af stor Betydning at holde Prisen paa Spandemælk nede.

Med Hensyn til Forholdet mellem Flaskemælken og Spandemælken nævnte jeg ogsaa i Gaar og vil gerne gentage her, at vi naturligvis maa være meget interesserede i, at Spandemælken ikke udgaar af Markedet. Det kommer den heller ikke til, saa længe der er Købere til den. Den mindst bemidlede Del af Befolkningen skal have Lejlighed til at sikre sig den billige Spandemælk.

I øvrigt maa jeg ogsaa i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte, henvise til Loven af 5. August 1940, der paalægger Handelsministeren at ordne disse Forhold, saaledes at Prisen til Forbrugerne bliver nedsat mest muligt. Det er det, der er sket i den Tid, der er forløbet. Jeg har paa ethvert Punkt fulgt det Direktiv, der er givet Handelsministeren i Loven af 5. August 1940.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Jeg maa stadig hævde, at det tilkommer ikke den højtærede Minister at bestemme Indholdet af det, jeg har sagt. Jeg maa holde mig til Ordlyden af det, jeg har sagt, og andet har den højtærede Minister ikke at rette sig efter. Hvis den højtærede Minister opfattede min Udtalelse dengang som et Svar

paa et Spørgsmaal, hvorfor sagde den højtærede Minister saa ikke noget om det dengang? Skal vi for Resten ikke genkalde i Erindringen, hvorledes den højtærede Minister ordnede Forholdet — faktisk ordnede Forholdet? Saa vidt jeg husker, var det ved at overføre 29 Mill. Kr. fra det paagældende Finansaar til det næste. Er det ikke rigtigt?

Finansministeren (V. Buhl): Det var jo andre Dækningsspørgsmaal, der forelaa dengang for det Finansaar, som skulde komme, altsaa Finansaaret 1940—41, end de 29 Mill. Kr. Der var det store almindelige principielle Spørgsmaal: Hvorledes skal vi i den kommende Tid klare de finansielle Udgifter? Og det Spørgsmaal besvarede det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen med, at nu har vi faaet de Skatter, vi kan bære; nu skal vi til at laane alle de Penge, vi kan laane. Der var ikke Spørgsmaal om at skaffe Dækning for 29 Mill. Kr., ikke Spørgsmaal om at skaffe Dækning for Anlægsudgifter eller løs Gæld eller andet, som det ærede Medlem nu finder paa, det var selve Spørgsmaalet: Hvordan skal vi komme igennem de Vanskeligheder, vi staar over for? Og dør stod det ærede Medlem paa det Standpunkt, jeg pegede paa. Jeg vil bede ethvert Medlem, der interesserer sig for det Spørgsmaal, slaa efter og læse i Tidenden, hvad det ærede Medlem sagde dengang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Den højtærede Finansminister fandt dog ikke dengang Anledning til at paatale en saadan Letsindighed fra min Side, det maa jeg dog understrege. Jeg har i øvrigt ikke i den Udtalelse overhovedet taget Stilling. Jeg stillede Spørgsmaalet op: Hvad skal nu gøres? Men det er ikke mig, der skal besvare det, det er den højtærede Finansminister, det tilkommer at fremsætte de fornødne Forslag til Opnaaelse af Dækning.

I den Forbindelse vil jeg gerne bemærke, at jeg tidligere har sagt til den højtærede Minister, at hvis han havde fremsat andre Forslag, som var forenelige med en human og demokratisk Tankegang, skulde jeg have